

Sygn. akt II KA 1/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Elżbieta Wawer

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej, na rozprawie sprawy **E. N.**

wobec którego wznowiono z urzędu postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt III Ka (...) i w zakresie dotyczącym E.N. umorzono to postępowanie z uwagi na przedawnienie karalności czynu,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 listopada 2019 r.

apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKo (...),

- 1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,**
- 2. kosztami postępowania apelacyjnego obciąża E.N. ,**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J.C. Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 1476 zł (słownie: tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) w tym 23 % VAT za obronę E.N. z**

**urzędu świadczoną w postępowaniu wznowieniowym przed
Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 18 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt VII K (...), po rozpoznaniu sprawy A.S. i M.S. - oskarżonych o czyny z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. a nadto z oskarżenia wzajemnego A. S. przeciwko E.N. oskarżonemu o czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. m. innymi warunkowo umorzył na okres dwóch lat próby postępowanie karne wobec E.N..

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł obrońca tego oskarżonego.

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt III Ka (...) Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sąd Apelacyjny w (...), w związku z sygnalizacją prokuratora, wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2018r., sygn.akt II Ako (...), na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., art. 547 § 3 k.p.k. i art. 632a § 1 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k. wznowił z urzędu postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2017r., sygn. akt III Ka (...) w części dotyczącej E.N. ; uchylił ww. wyrok w tym zakresie i umorzył postępowanie z uwagi na przedawnienie karalności czynu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca E.N. ustanowiony z urzędu, zarzucając:

„1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, a to przepisów art. 529 k.p.k. w zw. z art. 545 k.p.k. art. 414 k.p.k. w zw. z art 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k, art. 410 k.p.k. w zw. z art 424 § 1 k.p.k. polegającą, na:

- orzeczeniu o uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2017 r. w zakresie dotyczącym oskarżonego E.N. i umorzeniu wobec niego postępowania wobec stwierdzenia przesłanki z przepisu z art. 17 §1 pkt 6 k.p.k. bez przeprowadzenia analizy, czy w sprawie nie zachodzi przesłanka uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu,

- przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, która w niniejszej sprawie przyjęła cechy dowolnej, poprzez odmowę dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego i przyjęciu wbrew tej relacji, że popełnił on zarzucany czyn,

- braku rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a w konsekwencji:

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na nieuprawnionym przyjęciu, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, podczas gdy w świetle zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, zebrany i prawidłowo oceniony materiał dowodowy w sprawie nie daje podstaw ku temu, aby przypisać oskarżonemu dokonanie opisanego powyżej czynu”.

W konkluzji autor apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Na wstępie zauważyć należy, że w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w (...) procedował z urzędu, w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k., bowiem w sprawie ujawniono jedno z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. w postaci przedawnienia karalności (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.). Fakt przedawnienia nie jest kwestionowany przez apelującego, wobec czego wystarczającym będzie stwierdzenie, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku został on prawidłowo wykazany.

W przypadku wznowienia postępowania, stosownie do treści art. 547 § 3 k.p.k., uchylając zaskarżone orzeczenie, sąd może wyrokiem uniewinnić oskarżonego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo też postępowanie umorzyć. Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ujawniły się nowe fakty lub dowody, które wskazywałyby na konieczność uniewinnienia E.N., nie zostały one również wykazane w przedmiotowej apelacji. Strony nie składały też stosownego wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o przesłankę z art. 542 § 1 pkt. 2 k.p.k. Wobec powyższego zarzut stawiany przez autora apelacji, że „zaskarżone orzeczenie zostało wydane bez przeprowadzenia analizy, czy w sprawie nie zachodzi przesłanka uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu” jest w oczywisty sposób niezasadny.

Przypomnieć trzeba, że ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie - które

doprowadziły do uznania E. N. za winnego popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k. zw. z art. 57a § 1 k.k. - były przedmiotem kontroli instancyjnej i wówczas zostały w pełni zaaprobowane przez Sąd odwoławczy. Wskazywanie przez obrońcę E.N. w apelacji na obowiązek wydania wyroku uniewinniającego oskarżonego, mimo stwierdzonego przedawnienia karalności, w sytuacji gdy zostanie ustalone, że nie wyczerpał on swoim zachowaniem znamion zarzucanego mu przestępstwa wynika z oczywistego nieporozumienia. Obowiązek taki bowiem rzecz jasna istnieje w takiej sytuacji, ale tylko w postępowaniu instancyjnym. W postępowaniu wznowieniowym, które dotyczy postępowania zakończonego orzeczeniem prawomocnym, objętym domniemaniem trafności dokonanych ustaleń, powstanie on tylko wtedy, gdy w sprawie zaistnieją okoliczności, o których mowa w art. 547 § 3 k.p.k., tj. gdy ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że wydane w sprawie orzeczenie jest oczywiście niesłuszne. Na takie nowe fakty lub dowody – co należy powtórzyć - w apelacji nie wskazano.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

as